

Rainer Maria Rilke

Játékok

Egy játék, íme: kérdés, felelet;
s oly ismerős, az ember szinte unja:
kicsiny szeretet-kocka hullt, s gurulva
hogy elsápadsz, oly számhoz érkezett...

S újra s ismét vetettük a kockát,
s a kis játékszer asztallapon át hullt,
a ház teljes tömbjén szállt, hatolt át
a gravitáció mélyébe száguld.

Hogy az esést fürkészsze valamit még
a hulláshoz oda is képzelénk,
hidd az asztalt, s kocka mutatja ezt: HÉT.

Vagy magát a kockát: sors szenteli meg,
hidd kettőzötten, hiszen részt nem vehet,
s bár mondod: TE, ő nem mond sosem ÉN-t.

Botár Attila fordítása

